

1944.11.7 - חנה סנש מוצאת להורג

נולדה בי"א בתמוז תרפ"א (17.7.1921) בבודפשט, הונגריה. בגיל צעיר התחילה לנהל יומן. בשנת 1938 כתבה ביומנה על רצונה לעלות לארץ. היא החלה ללמוד עברית, לקרוא הרבה בנושאי היהדות, הציונות וארץ ישראל והצטרפה לתנועת נוער ציונית. לאחר שסיימה את בחינות הבגרות עלתה לארץ ישראל בספטמבר 1939. והחלה ללמוד בבית הספר החקלאי בנהלל ולאחר לימודיה הצטרפה, בדצמבר 1941, לקבוצת שדות-ים שבחולות קיסריה.

בינואר 1943 שהוצע לחנה להצטרף לקבוצה המתארגנת לשם הצלת יהודים מאירופה, כחלק מצנחני היישוב. הגיוס של קבוצת הצנחנים הארץ-ישראלים היה חלק משיתוף פעולה חשאי עם הבריטים, במסגרתו הציעו הבריטים לפלמ"ח להפעיל שליחים בודדים, שיחדרו בצניחה לארצות היעד וייסעו לבריטים באירופה. בנובמבר 1943 נשלחה חנה לקורס באלחוט ובינואר 1944 עברה קורס צניחה.

לאחר שבועות של הכנות אינטנסיביות, הגיעה בינואר 1944 לקהיר ובמאס 1944 הוטסה קבוצת הצנחנים לאיטליה. מטרתם העיקרית של הצנחנים, שיצאו לדרך כקצינים בריטיים, הייתה להגיע לארצות מוצאם באירופה, לארגן שם את היהודים לעלייה ארצה ולנסות להציל יהודים רבים ככל האפשר.

יומיים לאחר שהגיעה לאיטליה המשיכה חנה את דרכה וצנחה עם חבריה ליוגוסלביה, שם חיכתה להזדמנות לעבור להונגריה. ב-9.6.1944 עברה חנה בחשאי את הגבול, ובאותו היום נתפסה בכפר בקרבת הגבול. היא נלקחה לבית סוהר והואשמה בריגול. בבית הסוהר עונתה קשה אולם היא לא גילתה דבר. ב-28.10.1944 החל משפטה שבו הודתה כי באה להציל יהודים, חנה נמצאה אשמה. בתאריך ה-7.11.1944, בשעה 10 בבוקר הובלה לחצר הכלא, והוצאה להורג. חנה הראתה אומץ וגבורה עד הרגע האחרון, ובשעה שעמדה מול החיילים היורים סירבה לכסות את עיניה.

לאחר מותה, נקברה בבית הקברות היהודי בבודפשט, לא הרחק מקבר אביה. שש שנים לאחר מותה, הובאה למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

